

" Άλλοι, όπως τούς άρέσει κι' άλλοι, όπως μπορουν "

Μιά παροιμία λέει: - Τώρα, πού βρήκαμε τόν παπα, νά θάψουμε, όσο μποροϋμε πιδ πολλούς πεθαμένους -. Αυτό κάνω έδω και κάμποσα χρόνια και πολλές φορές άθελά μου ντροπιάζομαι μπροστά σέ φίλους, αλλά και σέ τόσους άλλους. Και είναι στό δικό μου ζήτημα παπᾶς ο άναγνώστης, οποιοδήποτε πρόσωπο, πού θά είναι δυνατόν κάτι νά διαβάση για χάρη μου, είναι άνάγκη νά τό άκούσω. Έτσι πολλές φορές από μερικούς χαρακτηρίζομαι για άγενής και δίκαια, μά από μερικούς.....

Είναι αλήθεια, πώς προσπαθώ νά άποφύγω τή δυσανασχέτηση εκείνων, από τούς όποιους ζητώ νά μου διαβάσουν κάτι. Συνήθως, όταν πιά πάρω τό θάρρος, λέω στόν έπισκεπτή μου, στό συνομιλητή μου, νά ρίξη απλώς μιά ματιά σέ κάτι πού τοϋ δείχνω, υπόθεση λίγων λεπτών τής ώρας κι' έπειτα, όταν άρχιση, τοϋ λέω νά προχωρήση λίγο, νά πάη και λίγο παραπάτω κι' άν τό κατορθώσω, νά μου τό διαβάση όλο. Πολλές φορές ο συνάνθρωπός μου δέν άντιλαμβάνεται τή μηχανή, πού τοϋ στήνω. Άλλοτε πάλι τό καταλαβαίνει, μά τί μπορεί νά πῆ κατόπιν έορῆ τής.

Θέλω τώρα νά μάθω Γερμανικά. Έπιχείρημα δύσκολο για μένα. Όμως είναι αδύνατο νά αλλάξω γνώμη. (Τά πολύ λίγα Ρωσικά και Τουρκικά, πού έμαθα από τούς γονείς μου, μου κινούσαν πάντοτε τό ένδιαφέρον για τήν έκμάθηση μιάς γλώσσας. Χαλεποί καιροί τό έμπόδισαν αυτό).

Είμαι πολύ εύτυχισμένος, πού μέ χαρά και προθυμία ο συμφοιτητής μου Β. Παπαδήμας δέχτηκε νά μου κάνει μερικά μαθήματα. Η συμπεριφορά του δίνει θάρρος στην ψυχή μου. Νά λοιπόν, πού υπάρχουν και άνθρωποι, οί όποιοι, όσο κι' άν κουράζονται για τόν συνάνθρωπό τους, τό θεωρουν αυτό ξεκούραση τής ψυχής τους. Τόν εύχαριστώ μέσα απ' τήν καρδιά μου. Η άρχή, πού μου έκανε, είναι τόσο καλή.

Περνάει ο καιρός, κυλοϋν τά χρόνια κι' έγώ τρέχω και άγωνίζομαι για τά ίδια πράγματα, πού όλοι άγωνίζονται, όμως μέ τρόπο αλλιώςτικο, μέ άλλη μέθοδο. Κάθε φορά συντροφιά ζητώ, συναγωνιστή κι' άλλοίμονο άν κατορθώσω νά κάνω νά μιλήσουν μονάχα τά χείλη του, όμως μέσα ή ψυχή του νά άγανακτῆ για τόν έξαναγκασμό, πού τοϋ κάνω. Είναι και ο αυτό, τό ξέρω και όμως έπαναλαμβάνω τό ίδιο σφάλμα και θά τό έπαναλαμβάνω, γιατί δέν γίνεται αλλιώς, γιατί ο πόθος μου για μάθηση μεγάλος είναι, γιατί είναι άνάγκη τής ψυχής και πασχίζω νά τήν ικανοποιήσω, για νά κάνω τήν πορεία τής ζωής μου ίσάξια και μέ τούς ίδιους όρους, όπως και οί άλλοι άνθρωποι.

Ζητώ συγγνώμη, πού μέ άγένια κάποτε, σᾶς κουράζω, συνάνθρωποι μου. -

ΣΤΑΘΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ.